

אתה מאבחן ואני מאובחנת

האויב

לא נתתי לגוף לאכול
והגוף לא נתן לי לישון.
הוא הראה לי שהוא כל יכול,
הוא הראה לי שהוא הראשון,
שאיני יכולה בלעדיו.
במראה הוא חרץ לי לשון,
נעמד ועם כל ממדיו
חין עוד חיוך נצחון,
לקח את ידי בידיו,
ומפיו התפזר סרחון.

כל החיים אצטרך להיזהר

אני אורבת לעצמי
בכל פנה.

פלצות

איש לא יכיר אותי באמת.
אין אוכל להתחיל לספר,
ואם אספר –
מי ישאר?

מפתח

כְּשֶׁאֲנִי בּוֹכָה אֲנִי בּוֹכָה אֶל הַבַּיִת.
גַּם כְּשֶׁאֲנִי בַּבַּיִת וְאֲנִי בּוֹכָה,
תִּמְיֵד הַכִּי אֶל הַבַּיִת,
וְתִמְיֵד הַבַּיִת בְּמִבּוֹכָה.

אצל חיים

אֶתָּה מְאַבְחֵן
וְאֲנִי מְאַבְחָנֶת.
אֶתָּה מְסַבֵּיר
וְאֲנִי מְקַשֶּׁיכָה.
אֲנִי לֹא מְסַכֶּימָה
אֲבָל לֹא מִתְנַגֶּדֶת.
הַהִפְעָה נִשְׁאַרְת
אוֹתָהּ הִפְעָה.

עוד על חיים

שְׁנִינוּ נוֹשְׁמִים בְּצוּרָה מְגֻמָּסֶת,
דּוֹאגִים לֹא לְגַמֹּר לְאַחַר אֶת הָאֵוִיר,
שׁוֹאֲפִים רַק מָה שֶׁצָּרִיךְ,
נוֹשְׁפִים בְּשִׁפְתֵימָם מְצַמְצְמוֹת,
מְהַדְקִים נְחִירִים,
לֹא לְגַמֹּר לְאַחַר
אֶת הָאֵוִיר.